

I Allah Mest Förlåtandes, Mest Barmhärtiges Namn

Förklaring av Trosgrunder

Utvalda utdrag ur den rätta fasta tron
Sunna Förlag. Första upplagan, Kairo 1411/1991
Av: **Muhammed Bin Salih Bin Othaimin**
Översättning: Av Asso Atlassi Ben Addie Ben Masaud
Översättningen gjordes för Det islamiska Sunni Centret i Göteborg

Förord

I Allahs Barmhärtiges, Förbarmarens Namn. Lov och Pris tillkommer Allah, Världarnas Herre och fred och välsignelser vare med Hans Sändebud Muhammed (fvmh)

Att översätta en arabisk text till svenska är en svår uppgift; i synnerhet när texten innehåller verser ur Koranen och/eller texter ur Profeten Muhammeds (fvmh) "sunna". Det är allmänt känt att "Koranen" är benämning på muslimernas heliga Skrift på originalspråket arabiska. De svenska motsvarande orden kan inte kallas för "Koranverser" eller "Allahs ord". När författaren skriver på arabiskan, att Allah Allerhögste säger: ..., så måste man tänka på att det alltid handlar om översatta ord. När bra orden saknas eller när orden inte riktigt uttrycker den äkta arabiska och esoteriska innebörden, så använder jag de arabiska orden med latinska bokstäver och med citations tecken om de inte är bekanta.

Exempel:

1. Allah används i stället för Gud
2. "Sunna" i stället för "Profetens tradition", alltså hans rapporterade uttalanden och handlingar.
3. Sahih: Autentiska Hadith samlingar
4. Hadith: Vad Profeten Muhammed (fvmh) har sagt
5. Allerhögste betyder Nådigaste används i stället för "Ta-ala"

Lov och pris tillkommer sannerligen Allah; vi lovprisar Honom, ber Honom om hjälp och om förlåtelse och ber Honom acceptera vår bön om botgöring. Vi söker Allahs skydd från våra illgärningar och dåliga handlingar. Den som Allah vägleder blir inte vilseledd, och den som Han vilseleder får ingen vägledare. Jag bär vittnesbörd om att det inte finns någon gud utom Allah Den Enda och ingen annan med Honom och jag bär vittnesbörd om att Muhammed är Hans tjänare och Sändebud, må Allahs frid vara med honom, med hans släkt, följeslagare och med alla som följer dem med god gärning. Amiin.

Först är läran om Allah som uteslutande Enda Gud (I-lm Attawhid) sannerligen den ädlaste, värdefullaste och mest åtråvärda av alla typer av läror:

1. För att det är en lära som ger kunskaper om Allah Allerhögste, Hans Namn, Hans Attribut och Hans Rättigheter som krävs av Hans tjänare.
2. För att den är den öppna vägen till Allah Allerhögste, och grunden till Hans lagar. För den skull var Sändebudens gemensamma uppgift att åkalla till Allah i egenskap av En Enda Gud.

Allah Allerhögste, säger:

"Vi har inte sänt något Sändebud före dig, utan att Vi uppenbarat för honom, att det sannerligen inte finns någon gud utom Mig, dyrka då Mig"

Han Allerhögste, bär själv vittnesbörd om Sin Enhet, som Gud och Änglarna bär vittnesbörd om Hans Enhet, som En och en Enda Gud, och de lärda likaså. Allah Allerhögste, säger:

"Allah bär vittnesbörden om att det sannerligen inte finns någon gud utom Honom, det gör också Änglarna och de lärda, (Han som är) upprätthållande av rättvisa, ingen gud utom Honom, och Han är Den Mäktige, Vise"

Eftersom detta är denna läras syfte, är det en plikt för varje muslim att intressera sig för den, både som kunskapsområde och som undervisningsämne, både som fast tro och som studietema, för att bygga sin religion på felfri grund, själs ro och hängivenhet, som ger lyckliga belöningar och resultat.

Den Islamiska religionen

Den islamiska religionen är den religion som Allah har sänt Muhammed med (**f**rid **v**are **m**ed **h**onom), den sista av alla religioner, en religion som Han har gjort fullkomlig för Sina tjänare, givit dem Sin kompletta Välsignelse och unnat dem den enda av Honom godkända religionen.

Allah Allerhögste, säger:

"Muhammed var inte någon av era män: Han var Allahs Sändebud och profeternas sigill (den sista av profeterna).

Han säger också, Allerhögste:

"Idag har jag gjort er religion fullkomlig, och skänkt er Min fulla Välsignelse och unnat er islam som religion"

Han Allerhögste, säger också:

"Religionen för Allah är sannerligen Islam"

Han Allerhögste, säger också:

"Den som tar till religion annan än islam, kommer inte att få den att bli godkänd och han blir bland de förlorarna i det Kommande Livet"

Allah Allerhögste, har förpliktat alla människor att utöva tron på endast Allah. Han säger tilltalande Sitt Sändebud (fvmh):

"Säg: O människorna! Jag är verkligen Allahs Sändebud till er alla; Himlarna och jorden tillhör Honom.

Ingen gud finns utom Honom; Han skapar liv och död. Tro då på Allah och Hans Sändebud, den icke läsekunniga profeten, som tror på Allah och Hans ord, och följ efter honom, måtte ni vägledas"

Och i Moslems verk: "sahih" Moslem", rapporterade Abu Huraira (må Allah vara nöjd med honom) att Allahs Sändebud (fvmh) sa:

"Jag svär vid Honom, som har Muhammeds själ (liv) i Sin Hand, att alla från denna menighet, som hör om mig, jude eller kristen och som sedan dör utan att ha trott på det jag sänts med, kommer säkerligen att vara bland Eldens folk"

Tron på Honom: (d v s ta det han kom med för sanning, acceptera den och lyda den och inte bara tro på som sanning)

Därför trodde inte Abu Talib på Sändebudet (fvmh), trots att han trodde på budskapet som han kom med och att den religionen var en av de bästa.

Den islamiska religionen innehåller inte bara alla föregångnas religioners välgörande ting; utan den skiljer sig också från dem med att den passar alla folken, överallt och i alla tider. Allah Allershögste, säger till Sitt Sändebud (fvmh):

"Och Vi har nedsänt till dig Boken (Koranen) med sanning, att lita på det som finns i hans händer av boken och med kontroll över den."

Att den gäller alla människor, tider och överallt innebär att handlingen att hålla fast vid den, inte går emot något folks intresse, oavsett tid och rum. Den är till alla folkens nytta. Det betyder inte att den anpassar sig till tid, rum och folk, som vissa människor tror den gör.

Den islamiska religionen är sanningens religion, som Allah garanterat dess trogna utövare, hjälp och seger över de övriga.

Allah Allershögste, säger:

"Han som har skickat Sitt Sändebud med rätt vägledning och med sanningens religion för att ha kontroll över hela religionen och segra, trots ogillande från avgudadyrkarna."

Allah säger också:

"Allah har lovat dem av er som tror och som gör goda gärningar, att de får efterträda sina föregångare på jorden som de föregångarna fick efterträda och att Han ger styrka till den tron Han har gynnat dem med och att Han förvandlar deras rädsla till trygghet; eftersom de dyrkar Mig utan att ta något vid sidan om Mig; och de som efteråt förnekar sanningen är de hycklarna."

Den islamiska religionen är både fasttro och lagsamling. Den är komplett, både som tro och som lagsamling.

1. Den uppmanar till Allahs Enhet som Enda Gud, Allershögste, och varnar för avgudadyrkan.
2. Den uppmanar till ärlighet och varnar för lögn
3. Den uppmanar till rättvisa och varnar för orätt
4. Den uppmanar till lojalitet och varnar för förräderi
5. Den uppmanar till trohet och varnar för otrohet.
6. Den uppmanar till omsorg för och god kontakt med föräldrarna och varnar för illabehandling av dem.
7. Den uppmanar till starka band med anhöriga och varnar för kontaktavbrott och osämja inom slakten.

Allmänt sagt, så uppmanar Islam till allt gott beteende och varnar för allt dåligt uppförande, och den uppmanar till all god gärning och varnar för all dålig handling.

Allah Allershögste säger:

"Allah sannerligen uppmanar till rättvisan och generositet och omsorg för anhöriga och varnar för skamlig handling, orättvisa och orätt; Han ger er råd, så att ni kanske ni tänker till."

Islams grundpelare

De grunder på vilka islam bygger är fem, nämnda i vad Ibn Omar (må Allah vara nöjd med bägge dem) har berättat om att profeten (fvmh) sa:

"Islam är byggd på fem grunder : Att dyrka En Enda Gud: Allah. (I annan version på fem: Vittnesbörd om att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammed är Hans tjänare och Sändebud, förrättandet av bönen, utdelning av allmoseskatten, fastandet av Ramadan och pilgrimsfärden till Mecka) Så har jag hört detta av Allahs Sändebud"(fvmh). Enhet råder kring denna "hadith"s äkthet. Ordet är från Moslem.

Vad som gäller vittnesbörden om att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammed är Hans Sändebud så innebär det:
Strikt tro som utesluter all tvivel, uttryckt med tungan som om det bygger på synligt bevitnad företeelse.

Detta görs till en enda och första grund, trots att vittnesbörden innehåller flera delar.

Angående faktumet om att Allahs Sändebud (fvmh) rapporterar från Allah Allerhögste, så är erkännandet av profeten som Allahs tjänare och budskaps bärare, ett nödvändigt kompletterande av vittnesbörden om Allah som Enda Gud.

1. Beträffande denna tvådelade vittnesbörd, så är den grunden till att de övriga gärningarna blir rätta och godkända. Ingen bra handling sker och får acceptans utan uppriktighet gentemot Allah Allerhögste, och följandet efter Hans Sändebud (fvmh). Med lojalitet gentemot Allah Allerhögste, förverkligas vittnesbörden om Allahs Enhet och med följandet efter Allahs Sändebud förverkligas vittnesbörden om Muhammed som Sändebud och Allahs tjänare.

Vinster och fördelar med denna storartade vittnesbörd

1. Befria hjärtat och själen från slaveri i människors tjänst.
2. Befria dem från att följa efter andra än Allahs Sändebuden

2. Angående förrättandet av bönen:

Det är dyrkan av Allah genom att förrätta bönen på ett komplett och korrekt sätt, med dess olika former och på de bestämda tiderna.

Vinster och fördelar med bönen:

Glädje, tillfredsställelse och skydd från frestelsen att hamna i och dras till synder och orätt.

3. Utdelning av allmoseskatten:

Det är att dyrka Allah genom att ge obligatoriskt bidrag av sin årliga sparformögenhet.

Vinster och fördelar med allmoseskatten:

Göra ren själen från dålig livsföring (snålheten) och tillfredsställa islams och muslimernas behov.

4. Angående fastan av Ramadan:

Den är dyrkan av Allah genom att avstå från det som bryter mot fastans regler under Ramadans fastedagar.

Vinster och fördelar med fastan:

Träna människan att avstå från njutbara ting för att lyda Allah och strävan efter att vinna Allahs (Allerhögste) belåtenhet och välsignande.

5. Pilgrimsfärden till Mecka:

Dyrkan av Allah genom att färdas till Mecka för att förrätta pilgrims bestämda och föreskrivna plikter.

Vinster och fördelar:

Träna människan genom fysisk ansträngning och generositet; detta under total lydnad av Allah.

För detta, är pilgrimsfärden till Mecka en form av "Jihad" (ansträngning och uppoffring) för Allahs skull, Allerhögste.

Alla dessa vinster, både ovan nämnda och onämnda, gör den muslimska menigheten till ett rent samfund, som dyrkar Allah genom utövandet av sanningens religion och som behandlar människorna med rättvisa och ärlighet.

De övriga tillämpningarna av islams föreskrifter blir lyckade först, när man lyckas med dessa nämnda fem grunder. Lyckas menigheten bra med sin religions utövning, så lyckas den med de övriga frågorna. Misslyckandet med samhällets liv som helhet är proportionellt med misslyckandet med dyrkans grundpelare. Den som vill ha ytterligare förklaring är hänvisad till att läsa vad Allah Allerhögste, säger:

"Om stadsinvånarna (som Allah förintade) trodde på och fruktade (Allah) så skulle Vi ha rikligt givit dem av himlarnas och jordens välsignelser; men de förnekade (sanningen) och fick straff för det de gjort sig skyldiga till. Kunde stadsinvånarna känna trygghet och trodde att de inte drabbas av vår vrede då de sov, eller kände stadsinvånarna sig i säkerheten från att vår vrede drabbar dem på förmiddagen då de höll på med sina förströelser. Lever de i lugn och ro, ovetande om Allahs planer om straff? Ingen utom de (redan) förlorade folken, kan leva utan att oro sig för Allahs åtgärdsplaner "

Han eller hon ska reflektera över de förgångnas liv. I deras historia finns lärdomar att hämta för dem som har förstånd och insikt, för dem med oförseglad hjärta. Och Allah är Den man ber om hjälp.

Grunder för den islamiska fasta tron:

Som redan har nämnts är islam både tro och sharialagar. Vi har redan pekat på en del av dessa lagar och nämnt de grundpelare, som betraktas utgöra basen för dess lagar. Men grunden för den fasta overtygelsen är tron på Allah på Hans Änglar, Hans Böcker, Hans Sändebuden, Den Yttersta Dagen och på Ödet, både det goda och det onda.

Allahs Bok (Koranen) och Hans Sändebuds "sunna" visar på dessa grunder.

I Allahs Bok, säger Allah Allerhögste: **"Fromheten är inte att vända ansikten mot öster och mot väster fromheten är den som tror på Allah och på den yttersta Dagen, Änglarna, Boken och Profeterna"**

Och Han säger om Ödet:

"Vi har sannerligen skapat allt med förutbestämmande, Vår order är inget mer än en, som ögonblinkning."

I Allah Sändebuds "sunna", säger profeten (fvmh) som svar till Gabriel, då han frågade honom om tron.

"Tron är att du övertygat tror på Allah Hans Änglar, Hans Böcker, Hans Sändebuden, Den Yttersta Dagen och Ödet det Goda och det Onda. Denna är berättad av Moslem.

Tron på Allah Allerhögste

Först: Tron på Allahs Existens:

Bevisen på Hans existens ligger i:

1. Instinkten.
2. Förnuftet
3. Föreskrifterna
4. Känslan

Beträffande bevis som bygger på instinkten:

Varje varelse är skapad med instinkt att tro på en Gud, hans Skapare. Detta görs spontant utan inläring eller förgången reflektion. Ingen lämnar denna instinkt hän utom den som har något hinder i hjärtat, som avhåller honom från den. Detta bygger på profetens (fvmh) "hadith":

"Ingen föds utan att han föds med instinkt, hans föräldrar gör honom till jude eller kristen eller ateist" (avgudadyrkare). Denna är berättad av Al Bokhari.

Angående bevis som bygger på förnuftet:

Allt skapat, både de förgångna och de efterföljande varelserna, måste ha Någon Skapare som har givit dem existens. De kan inte skapa sig själva och de kan inte finnas av ren slump.

Det som är skapat kan inte skapa sig själv, för att något inte kan skapa sig själv och för att innan det, så var det inget och hur kan inget vara skapare av något?!

Och det som är skapat kan inte komma till och finnas av slump eller tillfälligheter, för att varje händelse har en bakomliggande skapare. Dessutom har det som är skapat en förbluffande ordning i ett system där allt hänger ihop med allt, och där orsak - verkans kedja bryts inte. Detta gör det absolut omöjligt att skapade har kommit till av slump. Det som händer av ren tillfällighet, har ursprungligen ingen ordning. Hur kan ordningen uppstå, bestå och utvecklas ur oordningen?

Om alla dessa varelser inte kan uppstå själva ur intet och inte av slump, är det uppenbart att de har En Skapare och Skaparen är Allah världarnas Herre. Allah har nämnt detta förnuftiga och absolut övertygande bevis i suran "Attor" då Han säger:

"Är de skapade ur intet eller är de skaparna?"

Det betyder att de inte blev till utan skapare, och de kan inte skapa sig själva. Alltså är Allah deras Skapare. Det är därför, när "Jabir Ibnu Mutaim" hörde profeten Muhammed (fvmh) läsa sura "Attor" och kom fram till versen:

"Är de skapade av inget eller är de skaparna, har de skapat himlarna och jorden; de är inte säkra på det, har de Herrens egendom eller är de härskarna."

Jabir var då inte troende. Han berättade:

"Mitt hjärta var nära att flyga iväg för det var den första troskänslan, som kommit in i mitt hjärta" (Berättat av Al Bukhari, i delar)

Låt oss ta ett exempel som tydliggör detta.

Om någon berättar för dig om ett välbyggt slott, med dess intill liggande trädgårdar, genomflutna av bäckar och möblerat med bäddar och sängar och rikligt utrustat med lyxiga bekvämligheter och säger att detta slott, med allt inuti har skapat sig självt, eller

att det plötsligt kom till av ren slump, då skulle du ha avvisat detta och inte ha trott på det och betraktat det hela som strunt prat. Är det då rimligt att hela detta enorma universum, med dess jord, himmel, himlakroppar, lägen och utmärkta och förbluffande ordning, har funnits av sig självt eller uppstod av slump?

Men angående bevis på Allahs existens från Skrifternas lagtext, så uttalar de himmelska Böckerna om detta. De visdomar som de kom med och som är till mänsklighetens tjänst och fördel är ett bevis på att de verkligen kom från Herren Den Vise som känner till Sin Skapelses nytta. Det som Böckerna innehåller i form av kunskaper om universum, som verkligheten har bekräftat sanningen i, är bevis på att de kom från En Gud, som har förmåga att skapa det Han upplyste om.

Beträffande bevis ur sinnens synvinkel så är de två sorter:

Den ena: är att vi hör och ser ju svar på åkallan på Gud; de som söker Hans hjälp ur kris eller katastrof får positivt svar. Detta är onekligen bevis på att Han finns. Allah

Allerhögste, säger:

"Och Noa då han anropade förr (om hjälp) och Vi besvarat honom. Och Han

Allerhögste, säger:

"Då ni bad er Herre om räddning och Han besvarade (räddade) er"

Och i "sahih" Al Bukhari (Bukharis "hadith"samling) berättas det att Anas Ibnu Malik (må Allah vara nöjd med honom) sa:

"En beduin kom in i moské en fredag, när profeten (fvmh) predikade och sa:

"O Allahs Sändebud, Våra egendomar har gått förlorade, och våra familjer svälter, anropa Allah om hjälp till oss."

Profeten (fvmh) lyfte upp händerna och bad Allah då steg molnen upp som berg och han gick inte ner från talarbåsen (minbar) förrän man såg regnet rinna ner från hans skägg.

Fredagen därpå, stod samma man upp och sa eller någon annan sa:

"O Allahs Sändebud, byggnader har förstörts, och egendomar har översvämmats, åkalla Allah till vår hjälp." Han lyfte upp händerna och sa: O! Allah var med oss och inte emot oss. Detta gjorde att när han pekade på ett visst håll, försvann allt elände från det området.

De som tror att Gud, Allerhögste, kommer till räddningen, uppfyller besvarandets villkor och vädjar om Hans hjälp får hjälp. Detta ser vi än idag.

Det andra är att s k profeternas mirakler (profeternas tecknen) som människor ser eller hör talas om, ett övertygande bevis på en "Avsändare" och det är Allah , Allerhögste,, för att dessa mirakler är övernaturliga och utanför människans kontrollmakt. Allah skickar fram dessa mirakler till stöd och seger för Sina Sändebuden.

Exempel på detta:

Moses (fvmh) mirakel när Allah beordrade honom att slå på havet med sin käpp. Och när han gjorde detta, öppnade sig tolv torra vägar med vatten emellan som berg. Allah

Allerhögste, säger:

"Och då vi uppenbarat för Moses att slå på havet med din käpp, då delas det (havet) upp (i vägar) och varje del blev som väldigt stort berg."

Ett annat exempel:

Jesus (fvmh) mirakel. Med Allahs vilja och tillåtelse kunde han återge liv åt de döda, ta ut dem ur deras gravar. Allah Allerhögste, säger om honom:

"Och jag återger liv åt de döda med Allahs vilja (tillåtelse) och Han säger:

"Och då du tar ut de döda (till liv på nytt, ur gravarna) med mitt tillstånd."

Ett tredje exempel:

Muhammeds (fvmh) mirakel: När Quraish folk bad honom om ett mirakel och han pekade på månen, som sprack i två delar och folk såg detta. Om detta säger Allah Allerhögste, :

"Ungångs timme (av världen) är nära och månen sprack. Ser de en mirakel så vänder de sig mot och säger detta är pågående trollverk"

Dessa mirakler, som Allah låter upplevas till stöd och seger för Sina Sändebuden, utgör ett säkert bevis på Hans, Allershögste, existens.

Tron på Allah som Skapelsens Herre ("Arrububia")

Detta betyder att Han är ensam Herre, har ingen medhjälpare och delar inte Herraväldet med någon. Och Herren är Den som ensam har förmåga att skapa, äga och befalla. Ingen Skapare utom Allah och ingen Ägare utom Han och ingen har uppmanings initiativ utom Han. Allah Allershögste, säger:

"Han har visst Skaparförmåga och förmåga att ge order?"

Och Han säger:

"Där har ni er Herre. Han har ägandet (makten) och de övriga ni åkallar i stället, äger inte ens en fruktkärnas tunna skal"

Man känner inte till någon som har nekat Guds Herravälde med stark övertygelse och utan högmod. Farao är ett exempel. Han sa till sitt folk:

"Jag är er herre den högste" och sa: " O folk, jag känner inte till någon gud för er utom mig"

Detta var inte ett uttryck, byggt på övertygelse och stark tro. Allah Allershögste, säger:

"De förnekar och trotsar och söker att övertyga sig med orätt och högmod"

Och Moses sa till farao i det Allah Allershögste, har berättat om honom:

"Du visste ju att ingen utom himlarnas och jordens Herre som har nedsänt dessa synliga bevis och jag tror på att du kommer att utplånas."

Avgudadyrkare erkände bestämt Guds Herravälde, men de nekade Hans rätt att vara dyrkad som En Enda Gud.

Allah Allershögste, säger

"Säg: Vems är jorden och det som finns i den om ni vet. De kommer att säga: Allahs. Säg: Varför tänker ni inte efter då?"

Säg: Vem är Herre över de sju himlarna och Herre över den härliga Tron; de kommer att säga: Allah

Säg : Ska ni då inte frukta (Allah)? Säg:" Vem har ägandet av allting i sin Hand, skyddar och ingen kan skydda sig från Honom; de kommer att säga: Allah.

Säg:" Hur kan ni tro att ni är förtrollade?"

Allah Allershögste, säger också:

"Om du skulle fråga dem: Vem har skapat himlarna och jorden så skulle de säga: Den Mäktige Allvetare har skapat dem."

Och Han säger:

"Om du skulle fråga dem: Vem har skapat dem, de skulle säga: Allah; varför ljuger de då?"

Och Allahs bestämmande, Allershögste, omfattar kontroll över Skapelsen och över styrslagarna. Eftersom det är Han Allershögste, som har makt över universumet, Han styr det hur Han vill och i enlighet med Hans Visdom, så är det Han också som lagstiftar styrenormerna, mekanismerna och relationerna i enligheten med vad Hans Visdom kräver. Den som lyder en annan lagstiftare än Allah i dyrkans frågor eller en domare i samlevnads- och relationsfrågor, är en förnekare av sanningen och han har inte förverkligat den rätta fasta tron.

Tron på Gudomligheten: Allah som Gud ("Al Uluhia")

Det vill säga: Han är **Den Enda och Rätta Guden** och ingen avgud med Honom.

"Al Ilah" betyder Den med kärlek och underkastelse under Hans Storhet, ensamt dyrkade.

Allah Allerhögste, säger:

"Eran Gud är En Enda Gud. Ingen gud utom Honom, Den Barmhärtige Förbarmaren"

Och Han Allerhögste, säger:

"Allah bär vittnesbörd om att det inte finns någon gud utom Honom, och änglarna och de kunniga (gör lika); Han med rättvisa upprätthållande av ordning; ingen gud utom Han Den Mäktige Vise"

Den som tar en annan gud vid sidan om Allah dyrkar den/det får sin dyrkan ogiltig förklarad.

Allah Allerhögste, säger:

"Allah är sannerligen Rätten (Sanningen) och det de åkallar utom Honom är orätt (osanning) och Allah är sannerligen den Höge, den Store."

Att kalla dessa för gudar, ger inte dem rätt till gudomligheten (eller rätt att bli dyrkade).

Allah Allerhögste, säger:

"Allata", "Al-Ozza" och "Manata": " Dessa är enbart namn ni och era förfäder har hittat på och Allah har inte skickat och givit dem någon makt"

Och Han säger att Yusuf sa till sina medfångar:

"Är olika spridda gudar bättre än Allah den Ende Mäktige, ni bara dyrkar utom Honom namn ni och era förfäder döpt dem till utan att Allah nedsänt och givit dem makt"

Därför höll Allahs Sändebuden (må Allahs frid vara med dem) på och sa till sina folk:

"Dyrka Allah ni har ingen gud utom Honom".

Men avgudadyrkarna vägrade lyda och tog andra gudar utom Allah dyrkade dem vid sidan om Allah bad dem om hjälp och räddning.

Med två förnuftiga argument, har Allah Allerhögste, förkastat och förklarat ogiltig dyrkan av dessa avgudar:

Först: Det finns sannerligen inte hos dessa antagna gudar någon egenskap av gud. De är skapade och skapar inget, drar ingen nytta till sina tjänare och skyddar inte dem från något skadligt, och råar inte för liv och inte heller för död och äger inget av himlarna och kan inte vara medhjälpare (till Honom).

Och Allah säger

"De tog utom Honom gudar, som inte skapar något men de är skapade och de kan inte rå för nytta eller skada för sig själva, och kan inte rå för liv eller död eller uppståndelse"

Och Allah säger också:

"Säg, åkalla dem som påstår (vara era gudar) utom Allah; de råar inte för ett mått av en atom i himlarna och inte heller i jorden och de äger inget av dem och Han har inte i dem någon anhängare och Han accepterar inte någon medlare utom dem som Han beviljat."

Och Han säger:

"Tar de vid sidan (om Allah) det som inte skapar något och de själva är skapade och de kan inte hjälpa dem att lyckas och de själva kan inte lyckas."

Om så är deras gudar, då är deras tro den hemskaste handlingen av alla och den mest orättfärdiga.

För det andra. Dessa förnekare (av sanningen) bestämt tillskriver Allah Allerhögste herraväldet över Sin skapelse och erkänner att Han äger allt och har allt i Sina Händer och att Han beskyddar och inte behöver skydd från någon och detta kräver egentligen att de erkänner Hans rätt att bli dyrkad, som En Enda Gud efter att de erkänner Hans Herravälde (över Skapelsen), som Allah Allerhögste, säger:

"Oh! Människor! Dyrka er Herre som har skapat er och dem som var före er, kanske ni fruktar (Allah); Han som har gjort jorden för er till bädd och himlen till byggverk och utvunnit av det frukter till er försörjning. Ta inte avgudar vid sidan av Allah, för ni vet ju redan"

(sanningen) Och Han säger:

"Om du skulle fråga dem, vem har skapat dem, då skulle de bestämt svara Allah. Hur kan de då ljuga."

Och Han säger:

"Säg (Muhammed) vem försörjer er från himmeln och jorden, eller vem har makten över hörseln och synen och vem som skapar den levande ur den döde och den döde ur den levande och verkställer alla order så kommer de att svara Allah säg då: Varför ska ni då inte frukta (Allah)? Där har ni Allah er Sannings Herre. Utom sanningen är det bara vilseledelser. Hur kan ni missa (den rätta vägen)?"

1. Tron på Hans Namn och Attribut:

Detta betyder att man accepterar det Han redan tillskrivit Sig Själv i Sin Bok och i Sin Sändebuds (fvmh) sunna, Namnen och Egenskaperna på det sätt som passar Honom, utan förfalskning, minskning eller tillägg och utan beskrivning hur eller jämförelse (med något/någon). Allah Allerhögste, säger

"Och Allah har De härliga vackra Namnen, åkalla Honom med dem och bry er inte om dem som förnekar eller ifrågasätter Hans Namn; de kommer att straffas för det de höll på och gjorde."

Och Han säger:

"Han har den Unika Egenskapen av Den Högste i himlarna och jorden och Han är Den Mäktige Den Vise."

Och Han säger:

"Inget är Honom likt och Han är Den Hörande Den Seende"

På detta område har två inriktningsgrupper (sektor) gått vilse:

Den ena (Al Mua-ttila) ("Delvis förnekare") som förnekar **Hans Namn och Hans Attribut** eller delar av dem och påstår att fastställandet av dessa Namn och Egenskaper kräver att jämföra Allah med Hans skapade människor. Detta påstående är förkastat av flera orsaker däribland:

1. Det förutsätter att man accepterar ogiltiga påståenden, som "motsättning" i vad Allah Allerhögste säger, eftersom Han har tillskrivit Sig Själv Namnen och Egenskaperna och nekar att det finns något Honom likt. Om fastställandet (av dessa Namn och Egenskaper) förutsätter jämförelse så skulle motsättning i vad Allah säger vara ett faktum och delar av påståenden motsätter och dementerar andra.
2. Överensstämmelsen mellan två identiska drag i en egenskap eller ett namn behöver nödvändigtvis inte innebära att de är lika. Du ser ju identiska drag av hörsel, syn och pratförmåga hos två människor, men de behöver inte, för den skull, vara lika i sina mänskliga drag, i hörsel, syn och prat. Du ser ju också djur som har framben, bakben och ögon, men den överensstämmelsen innebär nödvändigtvis inte att deras framben, bakben och ögon är lika.

Om skillnaden mellan de skapade varelserna, i det de har gemensamt (i namn och egenskaper) är tydlig, så är skillnaden mellan Skaparen och den skapade varelsen ännu större och väldigare.

Den andra avvikande gruppen: ("Al Mushabbiha") "De likställande" Det är de som har tillskrivit Allah Allerhögste, de Namnen och Attributen genom jämförelsen med dem Han skapat. De hävdar att detta bygger på argument från texter, där Allah tilltalar människor med det de förstår. Att påstå sådant är nonsens ur olika aspekter:

1. Att jämföra Allah Allerhögste, med Hans skapade varelser är ett förkastligt förfarande, oförenligt med förnuft och/eller föreskrifter. Texterna från Boken (Koranen) och från "sunna" kan inte bygga på något orimligt och osant.
2. Allah har tilltalat Sina tjänare med det de förstår ur meningens synpunkt, men verkligheten och innebörden bakom och i meningen är något som Allah föredragit behålla åt Sig Själv, inom Sin Kunskaps Fält om Sig Själv och Sina Egenskaper. Om Allah har fastställt för Sig Själv att Han sannerligen är Hörande så ska denna Hörsel uppfattas som hörfunktion, alltså (förmåga att uppfatta ljud) men verkligheten beträffande Allahs Hörsel är inte känd, för att hörfunktionen skiljer sig även mellan de skapade varelserna. Skillnaden mellan Skaparen och den skapade är betydligt större och väldigare.

Om Allah Allerhögste, upplyser om Sig Själv att Han tar ställning på Sin Tron, så är Hans ställning i grundbetydelsen känd, men verkligheten om den ställning Han tar inte är känd, beträffande hur Han är på Sin Tron. För att sättet på vilket de skapade tar plats (på något) skiljer sig dem emellan. Att ta plats på en stadig stol är inte som att sitta på sadeln av oroligt, svårt och envist riddjur. Eftersom skillnaden är markant mellan sätten att ta ställning, beträffande de skapade varelserna, så är skillnaden i det mellan Skaparen och de skapade ännu större och väldigare.

Tron på Allah Allerhögste, på det sättet vi har beskrivit ger de rättrogna fördelar och vinster som:

1. Förverkligandet av Allahs Enhet som Gud, så att den rättroende muslimen inte behöver sätta sitt hopp till, frukta eller dyrka någon/något än Allah.
2. Nå fullkomlig kärlek till Allah Allerhögste, erkänna Hans Härlighet med tanke på De vackra Namnen och de Nobla Egenskaperna.
3. Förverkligandet av dyrkan genom att göra det som Han har beordrat att göra, och undvikandet av det som är förbjudet att göra.

Tron på Änglar

De Änglarna: Osynlig värld, skapade för att tjäna Allah Allerhögste, och de har inget drag av gudom eller herravälde.

Allah Allerhögste, har skapat dem av ljus och givit dem förmåga till total lydnad under Hans order och förmåga att verkställa dem.

Allah Allerhögste säger:

"De som är hos Honom, känner sig inte för högmodiga för att dyrka Honom; lovprisar Honom dag och natt utan att tröttna"

De är ett mycket stort antal, men det är bara Allah som vet hur många de är. Och det är bekräftat i "sahihain" (de två autentiska "hadith" samlingarna) genom berättelsen av Anas (må Allah vara nöjd med honom) om händelsen av "Al Miaraj" (profetens himmelfärd) att profeten (fvmh) fick se det "bosatta huset" stiga upp åt honom, där sjuttio tusen Änglar ber varje dag; om de går ut återvänder de inte.

Tron på Änglarna gäller fyra aspekter:

1. Tron på deras existens

2. Tron på dem som vi fick veta namn på med egna namn (som Gabriel). De vars namn vi inte känner till tror vi på allmänt.
3. Tron på vad vi fick veta om deras egenskaper, som Gabriels egenskap. Profeten (fvmh) har ju berättat om att han såg honom som han är skapad med sex hundra vingar som täcker för horisonten. Och Ängeln kan visa sig, med Allahs Vilja, i form av en man, som det hände med Gabriel när Allah Allershögste, skickat honom till Maria och uppenbarat sig i exakt människoskepnad. Likadant när Ärkeängeln kom till profeten (fvmh) medan han satt i sällskap med följeslagare. Han kom i form av en man iklädd i mycket vita kläder, med mycket svart hår, utan att reströtthet syntes på honom och ingen av följeslagarna kände honom. Han satte sig intill profeten (fvmh) och lutade sina knän på profetens knän och lade sina händer på profetens lår och frågade profeten (fvmh) om islam, tron, gottgörande, världens undergångs tid och dess förtecken. Profeten (fvmh) svarade honom och sedan gick han iväg. Då sa profeten (fvmh): Det var Gabriel. Han kom för att lära er eran religion. (Berättad av Moslem). Änglarna som Allah har skickat till Ibrahim och Lot var utklädda också till män.
4. Tron på vad vi vet om de uppgifterna de gör med order från Allah Allershögste, som när de lovprisar Honom, de dyrkar Honom dygnet runt utan trötthet eller avbrott.

Vissa av dem kan ha speciella uppgifter:

Exempel: Den trogna **Gabriel** har hand om uppenbarelser, som Allah Allershögste, skickade honom med till profeterna och sändebuden.

Exempel: **Mikael** som har tilldelats uppgiften rörande regnet och växtligheten.

Till exempel också **Israfael** som fick uppgiften att blåsa i basunen inför undergångstimmen och människornas återuppståndelse.

Och till exempel Dödens Ängel som griper tag i själarna vid dödens ögonblick.

Och till exempel Ängeln, som har ansvar för Helvetets eld, alltså som elds ansvarig. Och till exempel Änglar som ansvarar för fostret i livmodern. När ett foster når fyra månader i moderns livmoder, skickar Allah en Ängel och beordrar den att skriva fostrets lott, dess livslängd, dess handlingar och antingen lycklig eller olycklig.

Och till exempel Änglarna som registrerar och håller koll på alla människornas handlingar och antecknar dem för varje person.

Två Änglar: Den ena till höger om individen och den andra till vänster.

Och till exempel de Änglarna, som anlitas att fråga den döde vid begravningen. Två Änglar frågar den döde om hans/hennes Herre, religion och profet.

Tron på Änglarna ger stora fördelar däribland:

1. Vetskap om Allahs (Allershögste) Härlighet, Hans Styrka, Hans Makt. Skapelsens storhet tyder på Skaparens Storhet.
2. Tackandet av Allah Allershögste, för Hans omsorg om människorna, då Han anlidade Änglar som skyddar dem, antecknar allt om deras gärningar och gör dem andra tjänster.
3. Kärlek till Änglarna för den dyrkan de ägnar Allah Allershögste,

Vissa förnekare av sanningen bland de avvikande har förkastat faktumet att Änglarna är kroppar. De hävdar att de är den goda kraften som finns i varelserna. Detta är ett nekande av Allahs Allershögste, Bok, av Hans Sändebuds (fvmh) sunna och av alla muslimernas eniga uppfattning.

Allah Allershögste, säger:

”Lov och pris tillkommer Allah himlarnas och jordens Skapare, som gjorde Änglarna till Sina budbärare, försedda med två par, tre par eller fyra par vingar.”

Och Han Allerhögste, säger:

"Du skulle se när Änglarna tar liv ur de förnekarna (av sanningen), de slår dem på deras ansikten och på deras baksidor. "

Och Han Allerhögste, säger:

"Du skulle ha sett hur orättmakarna vid dödens omvälvande stunder medan Änglarna med sträckta händer uppmanar: Ta ut era själar"

Och Han säger:

"När deras hjärtan (Änglarnas) befriades från skräck, sa de: vad sa er Herre de sa: Sanningen! Och Han är Den Höge Den Store."

Och Han sa i Paradisets folk:

"Och Änglarna kommer in till dem från alla portar, frid med er för att ni var tålmodiga, välsignat är slutbelönings hus."

Enligt en "hadith" från "sahih Al Bokhari", sa Abu Huraira (må Allah vara nöjd med honom) att Allahs Sändebud (fvmh) sa:

"Om Allah älskar någon av Sina tjänare tillkallar Han Gabriel och meddelar honom att Allah älskar den personen, älska honom/henne, då älskar Gabriel honom/henne och ropar på himlens varelser och säger att Allah älskar den personen, älska honom då; då älskar himlens varelser honom/henne sedan får han/hon godkännande på jorden."

I samma "sahih" enligt honom (alltså Abu Huraira, må Allah vara nöjd med honom) så sa profeten (fvmh):

"När fredagen kommer står Änglarna vid alla dörrar till moskén och antecknar de som kommer in först, den ena efter den andra och när imamen sätter sig (inför predikan) viker de ihop sina anteckningspapper och går in för att lyssna på talet."

Dessa texter är trovärdiga och tydliga om att Änglarna är kroppsliga varelser och inte osynliga krafter, som de avvikande påstår och på dessa texter bygger muslimerna sin enighet i den frågan.

Tron på Böckerna:

"Kotob" står för Böckerna, plural till "Kitab": Bok, i meningen det som är skrivet. Här står Böckerna för de Böcker som Allah nedsänt till Sina Sändebuden med barmhärtighet över Hans skapade varelser och med den rätta vägledningen för dem för att de når lyckan här i världen och i det Yttersta Livet.

Tron på Böckerna omfattar fyra aspekter:

1. Övertygelsen om att de otvivelaktigt är nedsända av Allah.
2. Tron på dem vi vet namnen på, som Koranen, nedsänts till Muhammed (fvmh), Tora nedsänts till Moses (fvmh), Evangeliet nedsänts till Jesus och Zabor som David fick. Men de som vi inte vet vad de heter tror vi på i allmänhet.
3. Lita på att alla berättelserna i dem är sanna, som berättelser i Koranen, och berättelser som inte förfalskats eller ändrats på i de förgångna Böckerna.

4. Rätta sig efter alla regler och uppmaningar i dem, de som inte ersatts, acceptera och lyda dem oavsett om vi förstår meningen med dem eller inte. Och alla tidigare Böcker har ersatts av den härliga Koranen: Allah Allerhögste, säger:

”Och Vi har nedsänt till dig Boken med Sanningen, bekräftande vad som fanns inom den Boken och överordnande den.”

Det vill säga bestämmande över den. På grund av detta, så tillåts inte att rätta sig efter någon regel av reglerna i förgångna Böckerna, förutom dem som är äkta och som Koranen bekräftar.

Tron på Böckerna ger stora fördelar däribland:

1. Insikten om Allahs omsorg om Hans tjänare, då Han nedsänt en Bok för varje folk för att rätt vägleda dem.
2. Vetskap om Allahs Visdom angående de lagar Han lagstiftat för varje folk och vad som är lämpligt för deras livsmönster. Detta i enligheten med vad Allah Allerhögste säger: **”För var och en av er gjorde Vi lagar och vägledning.”**
3. Tacka Allah för den välsignelsen.

Tron på Sändebuden:

”Arrusul” plural av **”Arrasul”** Sändebuden plural av Sändebud, det vill säga någon som har skickats med ett budskap att föra ut och sprida ut.

I detta fall de människorna som fick (av Allah Allerhögste) uppenbarade lagar och uppmaning att föra vidare dem till folk. Den första av Sändebuden är Noh (Noak) och den sista av dem är Muhammed (fvmh).

Allah Allerhögste, säger:

”Vi har sannerligen uppenbarat Boken för dig, som vi har uppenbarat för Noh och de profeterna efter honom.”

Och i **”sahih” Al Bokhari**, enligt Anas Ibnu Malik (må Allah vara nöjd med honom) i en **”hadith”** om medlingen den Yttersta Dagen att profeten (fvmh) berättade att folk går till Adam och frågar om medling (mellan dem och Allah) men han ursäktar sig och säger: gå till Noh, det första Sändebudet från Allah och han nämnde hela **”hadith”**en.)

Och Allah säger om Muhammed:

”Muhammed var inte fader till någon av era män, utan han var Allahs Sändebud och profeternas sigill” (den sista profeten)

Varje menighet har fått något Sändebud, som Allah Allerhögste, sänt med oberoende uppsättning av lagar till hans folk eller en profet med en uppenbarelse om tidigare nedsända lagar att reformera. Allah Allerhögste, säger :

”Vi hade skickat Sändebud till varje menighet, för att dyrka Allah och undvika ”Attaghut” (satan)

Och Han Allerhögste, säger:

”Ingen menighet utan att den har fått ett varnande” (Sändebud)

Och Han Allerhögste säger:

”Vi har nedsänt Tora, innehållande vägledning och ljus, med vilka profeterna styr de som underkastat sig (under Allahs Vilja), för dem som är på rätt väg.”

Sändebuden är skapade (människor); de har inga divina egenskaper, som ger dem herravälde och gudomlighet.

Allah Allerhögste, säger om Sin profet Muhammed (fvmh) och han är Sändebudens herre och den som har den högsta ställningen hos Allah:

”Säg! Jag kan inte rå för nytta eller skada för mig själv, utom vad Allah vill. Om jag visste något om framtiden så skulle jag sett till att få mer och mer av det goda och ingen skada drabbar mig. Jag är bara en varnande människa och glädjebud för troende folk”

Och Han Allershögste, säger:

"Säg! Jag kan sannerligen inte rå för skada eller vägledning för er, säg! Ingen kommer att skydda mig från Allah och jag kommer inte att finna någon beskyddare utom Honom."

De (Sändebuden) har människoegenskaper och drabbas av sjukdomar, döden, och har behov av mat och dryck osv.. Allah Allershögste, säger om Sin profet Ibrahim (fvmh) när denne berättade om Sin Herre, Allershögste,:

"Och Han som förser mig med mat och dryck, och om jag blir sjuk, botar Han mig och Han som bestämmer min död och gör att jag får liv på nytt"
(återuppstår).

Och profeten Muhammed (fvmh) sa:

"Jag är bara en människa som er, jag glömmer som ni glömmer. Om jag glömmer påminn mig"

Och Allah Allershögste, har visat deras egenskap, som Hans goda tjänare när de hade hög ställning och lovordat dem. Således säger Allah Allershögste, om Noh (Noak fvmh):

"Han var sannerligen en mycket tacksam tjänare" och säger om Muhammed (fvmh):

"Välsignad Han som har nedsänt urskiljningens Bok till Sin tjänare för att vara världarnas varnare."

Och Han säger om Abraham, Isak och Jacob (fvmh):

"Och nämn Våra tjänare Abraham, Isak och Jacob, handlingskraftiga och klarsynta, har av Oss fått speciell välsignelse med påminnelse om den Yttersta boningen. Deras ställning hos Oss är ju av de utvalda och mest framstående".

Och Han säger om Jesus (fvmh):

"Han är bara en guds tjänare som Vi välsignat och gjort till ett föredöme för Israels barn."

Tron på Sändebuden innefattar fyra saker:

1. Tron på att deras budskap är sanning från Allah Allershögste,. Den som förnekar budskap av någon av dem, har förnekat allt, som Allah Allershögste, säger :
"Noaks folk har vägrat tro på Sändebuden"

Här har Allah Allershögste, gjort dem till förnekare av alla Sändebuden, eftersom det bara fanns Noak som Sändebud under hans tid när de inte erkände honom. Det är därför de kristna, som har vägrat tro på Muhammed (fvmh) och som vägrat följa efter honom, förnekar Jesus, son till Maria och ej följt också efter honom, särskilt då han kom med glädjebudskapet om Muhammeds (fvmh) ankomst. Glädjebudskapet skulle inte ha någon mening om inte för att han också är deras Sändebud; genom honom räddar Allah dem från att gå vilse och vägleder dem in på en rätt och rak väg.

2. Tron på dem vi vet namnen på som Muhammed, Abraham, Moses Jesus och Noak (fvmd). Av Sändebuden kännetecknas dessa fem med att ha fast mål. Allah Allershögste, har nämnt dem på två ställen i Koranen i suran "Al Ahzab" :
"Och Vi har tagit löfte av profeterna, och av dig och Noak och Abraham och Moses och Jesus, Marias son"

Och i suran "Ashura" säger Allah:

”Han har lagstiftat för er i trosfrågor vad Han har förpliktat Noak med och det Vi har uppenbarat för dig och det Vi har förpliktat Abraham med och Moses och Jesus, nämligen att hålla fast vid hela tron och inte splittras på grund av den”
Men de som vi inte känner till namnen på tror vi allmänt på. Allah Allerhögste, säger:
”Vi har ju sänt Sändebuden före dig, en del av dem har Vi berättat för dig om och en del av dem har vi inte berättat för dig om.”

3. Tron på de bekräftade fakta om dem.
4. Rätta sig efter trons lagar av det Sändebud (av dem) som sänts till oss, och han är den sista av dem (Muhammed fvmh), Sändebud till alla människor. Allah Allerhögste, säger:

”Nej, vid din Herre, de blir inte rättroende förrän de anlitar dig som domare i tvister dem emellan och därefter, innerst inne, inte finner någon invändning mot dina domslut som de underkastar sig helt”.

Goda fördelar med tron på Sändebuden:

1. Insikt om Allahs (Allerhögste) barmhärtighet och Hans omsorg om Sina tjänare, eftersom Han har sänt Sändebuden till dem för att de vägleder dem in på Allahs Allerhögste Väg och lär dem hur de ska dyrka Honom; detta på grund av att människohjärnan helt självständigt inte kan veta det.
2. Tacka Allah Allerhögste, för denna stora välsignelse.
3. Ha kärlek för och uppskattning till Sändebuden (fvmd), lovorda dem med det de förtjänar, för de är Sändebuden från Allah Allerhögste, och för att de ägnat sitt liv åt att dyrka Honom, att föra ut Hans budskap och ge Hans tjänare råd.

De envisa förnekarna har ju vägrat tro på sina Sändebuden och påstod att Allahs Sändebuden inte kan vara ur människosläktet. Och Allah Allerhögste, har nämnt detta vidhållande och förklarat det ogiltigt när Han säger:”

”Ingenting har hindrat människor att tro när de fick rätt vägledning utom när de sa: har Allah skickat en människa som Sändebud, säg (Muhammed) om det fanns på jorden tryggt vandrande änglar så skulle Vi sänt en ängel som Sändebud till dem”

Allah Allerhögste, har förkastat detta argument genom att visa att Sändebudet måste vara en människa, eftersom han är skickad till jordens befolkningar som är människor. Hade jordens befolkning varit änglar så skulle Allah skickat en ängel som Sändebud från himmeln för att vara som dem. På detta vis har Allah Allerhögste, berättat om de förnekarna av Sändebuden då de sa:

”Ni är bara människor som oss, ni vill hindra oss från det våra förfäder höll på och dyrkade, kom då med tydligt starkt bevis. Deras Sändebud sa till dem:” Vi är bara människor som ni, men Allah välsignar vilka Han vill av Sina tjänare. Vi förmår inte komma med det ni påstår vara bevis utom Allahs tillåtelse.”

Tron på den Yttersta Dagen:

Den **Yttersta Dagen** är den **Uppståndelsedagen**, då människorna återuppstår för räkenskap och belöning. Den kallas så för att det inte finns någon dag efter den och då får Paradisfolket sin boning och Helvetets folk sin.

Tron på den Yttersta Dagen innebär tre ting:

1. Tron på återuppståndelsen:

Vilket innebär ge liv åter till de döda, då blåses i basunen en andra gång och människorna reser sig upp för Världarnas Herre, barfota utan fotbeklädning, nakna utan täcke, ej omskurna i sitt ursprungliga kroppstillstånd. Allah Allerhögste säger:

" Som Vi har skapat från början den först skapade varelsen, återskapar Vi honom. Detta är Vårt löfte Vi är sannerligen handlingskraftiga.

Återuppståndelsen är bevisligen sann, enligt Boken (Koranen) "sunna" och de eniga muslimerna. Allah säger i Koranen:

"Sedan dör sannerligen ni efter detta, sedan blir sannerligen ni återuppstådda den Yttersta Dagen."

Profeten Muhammed (fvmh) sa:

"Människorna blir återuppstådda den Yttersta Dagen (barfota och ej omskurna) "hadith" en är enhetligt bekräftad vara sann.

Muslimerna är eniga om att bekräfta sanningen med att återuppstå: Detta stämmer med vad visdomen och förnuftet säger, eftersom Allah ger sina skapade varelser något att återvända till för att få belöning, för det Han har förpliktat dem att göra, genom Sina Sändebuds muntliga uppdrag.

Allah Allerhögste, säger:

"Tror ni verkligen att Vi har skapat er förgäves och att ni sannerligen inte återvänder till oss."

Och Han säger till Sin profet (fvmh).

"Han som sannerligen valt dig att bära Koranens budskap skall förvisso göra att du återvänder till återträffpunkt.

2. Tron på räkenskap och belöning:

Varje tjänare skall stå till svars för det han/hon har gjort och rättvist få belöning av det. Detta är bekräftat av Boken, Sunna och samtliga lärda muslimer.

Allah Allerhögste, säger:

"Till Oss sannerligen återvänder de och Oss angår deras räkenskap" Och Han säger:" Den (han/hon) som kommer med en god gärning får tio gånger lika som belöning och den som kommer med dålig gärning får endast lika och de kommer inte att drabbas av orätt."

Och Han säger:

"Och Vi fastslår reglerna för rättvis räkenskap den Yttersta Dagen och därmed blir ingen (själ) drabbad av någon orätt. Om saken rör sig om något så stort som ett senapsfrö, kommer Vi med det och ingen behöver något mer räkenskap".

Enligt sonen till Omar (må Allah vara nöjd med dem båda) sa profeten (fvmh):

"Allah tar sannerligen närmare till Sig den rättrogna och lägger hans täcke på och skyddar honom/henne, sedan säger Han: Kommer du ihåg den synden och den synden. Då säger han: Visst min Herre.. När Han gjorde honom medveten om hans synder och om hans förtjänade slut, säger Han: Jag har förvisso inte avslöjat dem under förra livet och idag förlåter Jag dem för dig. Då får han sin bok med alla goda gärningar. Vad som gäller förnekarna och hycklarna så anropas de öppet bland folken: Dessa är de som ljög om sin Herre, Allahs förbannelse faller sannerligen på de orättfärdiga." Enigheten råder om denna "hadith"s äkthet.

Det är också bekräftat att enligt profeten (fvmh) som sa:

"Den som har avsikten att göra en god gärning och gör den, noteras den hos Allah som minst tio goda gärningar och upp till sju hundra gånger och ytterligare större antal gånger, och den som tänker göra en dålig gärning och gör den, räknar Allah den som en enda dålig gärning"

Muslimerna är eniga om att bekräfta detta faktum om räkenskap och belöning för begångna handlingar. Detta är meningen och visdomens förnuft, eftersom Allah Allerhögste, har sänt Sändebuden och förpliktat Sina tjänare att acceptera vad de kom med, göra det som måste göras av det, och gjort det till en plikt att bekämpa de fientliga motståndarna, och tillåtit att döda dem, råda över deras efterlevande barn, fruar och ta deras egendom. Om det inte fanns någon räkenskap och ingen belöning, så skulle allt vara meningslöst, vilket Herren Den Vise står helt över.

Och Allah Allerhögste, har pekat på detta när Han säger:

"Vi kommer sannerligen att fråga dem som (budskapet) sänts till dem, och de utsända, och vi förvisso avgör räkenskapen med kunskap och inget kommer att undgå Oss"

3. Tron på Paradiset och på Elden (Helvetet):

Att de är det eviga slutmålet för alla människor: Paradiset är lyckans boning som Allah Allerhögste, har ordnat för de rättroende, som fruktat Allah och trott på det som Allah har krävt av dem att tro på, och som uppriktigt lydde Honom och följde i Hans profets spår.

"I det finns av olika goda ting vad inget öga har skådat och inget öra har hört, och inget människohjärta har kunnat ha den minsta aningen om"

Allah Allerhögste, säger:

"De som sannerligen tror och gör goda gärningar, de är de bästa av folken. Deras belöning hos deras Herre, är Edens lustgårdar, genomflutna av bäckar, där de ska bo i evighet. Allah är nöjd med dem och de är nöjda med Honom. Detta (hela belöningen) är för dem som fruktar Allah"

Och Han säger, Allerhögste, :

"Då vet ingen vad som döljs för en av stor lycka som belöning för det de har gjort"

Men Elden (det är platsen för lidande, som Allah har förberett för de förnekarna, som begår orätt och som inte tror på Honom och vägrar lyda Hans Sändebud). I detta ställe finns lidande och tortyr som ingen kan föreställa sig.

Allah översatt säger:

"Och frukta Elden som är förberedd för förnekarna av sanningen"

Och Han säger:

"Vi har sannerligen förberett för dem som begår orätt en eld vars flammor omringar dem. Och om de ber om räddning så får de hett vatten som skällar deras ansikten, Fy för dryck och vilken förskräcklig boning."

Och Han Allerhögste, säger:

"Allah har sannerligen förbannat de otrogna och förberett för dem Helvetets eld, i vilken de kommer att leva i evighet och de finner varken skyddare eller räddare. Då deras ansikten vrids i elden, säger de; tänk om vi lydde Allah och lydde Sändebudet."

Till tron på den **Yttersta Dagen** hör också tron om vad som händer efter döden.

Exempel:

Frestelsen och prövningen i graven:

Det är då den döde tillfrågas i graven om hans Herre, hans religion, hans profet. Då tryggar Allah de rättroende, med fast rätt svar.
Då svarar han: Min Herre är Allah och min religion är islam och min profet är Muhammed (fvmh)

Och Allah vilseleder de orättfärdiga så att avgudadyrkaren säger:

"Oh, jag vet inte"

Och hycklaren eller den tveksamme: "Jag vet inte, jag bara hörde folk säga något och jag sa efter"

Lidandet och fröjden i graven

Vad som gäller lidandet så blir det de orättfärdigas, de hycklarnas och de icke troendes lott. Allah Allerhögste, säger:

"Du skulle se, när de orättfärdiga hamnar i dödens hårda grepp och Änglarna sträcker sina händer och beordrar : Ut med era själar. Idag belönas ni med förnedrande straff för att ni sa osanning om Allah och ni visar högmod inför Hans tecknen"

Och Han Allerhögste, översatt säger om Faraos folk:

"Elden utsätts de för morgon och kväll och vid uppståndelse dagen utsätt Faraos folk för det hårdast lidandets straff:"

I Moslems autentiska "hadith" samling, berättade Zaid Ibnu Tabet att profeten (fvmh) sa:

"Om ni inte skulle undvika att begrava varandra, så skulle jag ha bett Allah att låta er höra något av lidandet i graven, som jag får höra" Sedan kom han själv och sa: Be Allah om skydd från lidandet från Elden. Då sa de: Vi söker Allahs skydd från lidandet från Elden. Sedan sa han:

" Be Allah att skydda er från lidande i graven. De sa: Vi ber Allah om skydd från lidande i graven. Han sa : " Sök Allahs skydd från frestelser till synd, både de synliga och de dolda. De sa:

"Vi söker Allahs skydd från till synd lockande frestelser, både de synliga och de dolda. Han sa: " Sök Allahs skydd från Dadjals vilseledande frestelser. De sa: " Vi söker Allahs skydd från "Dadjals" vilseledande frestelse")

Men beträffande lyckan i graven; den blir de ärliga rättroendes belöning. Allah Allerhögste, säger:

"De som sa Vår Herre är Allah och uppfört sig rätt, kommer Änglarna att nedsändas till dem i omgångar och får höra: Ni behöver känna varken rädsla eller ledsamhet; här får ni glädjebudskapet om Paradiset, som ni fick löfte om."

Och Allah Allerhögste, översatt säger:

"Skulle ni om döden höll fast grepp om den döendes strupe och ni ser då detta och Vi befinner oss närmre honom än ni, medan ni är omedvetna (om vad som händer), om ni då inte var skyldiga skulle ni kunnat rädda den döende, om ni talade sanning. Om han (den döende) var bland de som kommit Allah nära, så får han lugn och ro och myrtendoft samt lycksalighetens Eden" Och vidare suran ut.

Och enligt Al Barra-e Ibnu Aazib (må Allah vara nöjd med honom) så sa profeten (fvmh) om den rättroende som besvarat de två Änglarnas frågor i graven att

"någon ropare ropar från himmeln att min tjänare säger sanningen, bädda för honom då i Paradiset, och klä på honom från Paradiset och öppna en dörr för honom till Paradiset, han sa: då kommer Paradisets doft och frid till honom och får i sin grav utrymme motsvarande hans syns räckvidd."

Återberättad av Ahmed och Abu Daoud i en lång "hadith".

Tron på den Yttersta Dagen ger värdefulla vinster:

Den första:

Stark vilja att lyda uppmaningar och strävan efter goda gärningar med förhoppningen om den Dagens belöning.

Den andra:

Fruktan av att hamna i syndfällan och för att acceptera den och rädslan för den Dagens straff.

Den tredje:

Tröst för den rättroende för att han har gått miste om saker i denna värld och förväntningar om den Yttersta Livets välsignelser och belöning. De förnekarna har ju vägrat tro på återuppståndelsen efter döden och påstod att sådan inte är möjlig.

Både islams föreskrifter, sinnen och förnuftet bevisar motsatsen och förkastar deras påstående.

Alltså från föreskrifternas håll, så säger Allah:

"De som förnekar sanningen påstår att de inte kommer att återuppstå, tvärtom, vid min Herre ni kommer säkert att återuppstå; sedan kommer ni att få reda på vad ni gjorde, och detta är lätt för Allah" (att göra). Och alla himmelska Skrifter är ju eniga om detta.

Beträffande bevis från sinnens upplevelser, så har Allah visat sina tjänare på denna jord återskapande av liv ur döda. I sura "Al Bakara" finns fem exempel på detta, vilka är:

Det första exemplet:

Då Moses folk sa till honom: "Vi kommer inte att tro på dig förrän vi öppet ser Allah. Allah Allerhögste, då lät dem dö och sedan lät dem återfå liv. Om detta säger Allah Allerhögste, då Han tilltalade Israels barn:

"Och då ni sa: " Oh Moses, vi kommer inte att tro dig förrän vi öppet ser Allah. Då greps ni av dödens storm medan ni ser. Sedan lät vi er återuppstå efter er död så att ni kanske visar tacksamhet."

Det andra exemplet:

Berättelsen om den dödade som Israels barn bråkade om. Allah Allerhögste, beordrade dem att slakta en ko och att slå den döde med delar av den, så att han avslöjar vem som har dödat honom.

Om detta säger Allah Allerhögste, :

"Och då ni tog livet av en människa och tvistade om detta, men Allah avslöjar det ni dolde. Då sa Vi: Slå den med delar av den (slaktade kon). På det viset skapar Allah livet ur de döda och visar er Sina tecken, så att ni möjligtvis använder förnuftet"

Det tredje exemplet: Berättelsen om folk, som i tusentals lämnade sina hem och flydde från döden och som Allah Allerhögste, tog livet av och sedan gav dem livet tillbaka. Om detta säger Allah Allerhögste,:

"Har du inte lagt märke till dem som i tusentals gick ut från sina hem av fruktan för döden och då sa Allah till dem: var döda och sedan gav Han dem livet tillbaka. Allah sannerligen ger människorna fördelar, men de flesta av dem är otacksamma."

Det fjärde exemplet:

Berättelsen om den som gick in i en utdöd stad och uteslöt att Allah Allerhögste, skulle återge den liv, då tog Han, Allerhögste, hans liv under ett hundra år, sedan gav Han honom livet tillbaka. Om detta säger Allah Allerhögste,:

" Eller som den som gick genom en helt utplånad stad och sa: Hur kan Allah återge denna livet tillbaka efter dess död, då tog Allah hans liv under hundra år,

sedan fick Han honom att återuppstå. Han sa: Hur länge har du varit borta? Han sa: Jag har varit borta en dag eller en del av en dag. Han sa: Nej, du har varit borta i hundra år, titta då på din mat och din dryck, som inte blivit förstörd och se på din åsna, av dig vill Vi göra ett bevis för människorna, och titta hur Vi ger liv åt dina benrester och sedan klär Vi dem med kött. När han klart insåg detta sade han: Jag vet nu att Allah är allmäktig över allting."

Det femte exemplet:

Berättelsen om Ibrahim den trogna, då han bad Allah Allerhögste, att visa honom hur Han ger liv åt de döda. Allah Allerhögste, beordrade honom då att slakta fyra fåglar och lägga dem spridda över bergen runt omkring och sedan ropa på dem och alla bitar ansluter sig till varandra och välvilligt kommer till honom.

Om detta säger Allah Allerhögste, :

"Och då sa Ibrahim: Min Herre visa mig hur Du skapar liv ur de döda? Han sa: Är du inte troende? Han sa: Jo, jag tror visst, men för att mitt hjärta får ro. Han sa: Ta då fyra fåglar, lär dem känna igen din röst, sedan lägg delar av dem på berg och ropa på dem, så kommer de välvilligt till dig. Och var förvissad om att Allah är Allmäktig och Vis"

Dessa är alltså sinnesuppfattade och verkliga exempel, som bevisar förmågan att återuppväcka liv ur de döda. Det har ovan pekats på vad Allah har gjort till mirakel: Jesus, son till Maria, som fick med godkännande och tillåtelse från Allah att återge döda liv och återväcka dem ur sina gravar.

Beträffande bevis ur förnuftets synvinkel, så finns det två aspekter:

Den ena är att Allah Allerhögste, Skapare av himlarna och jorden och vad som finns på dem, och detta från början och ur inget, och den som är kapabel att skapa kan inte hindras att upprepa skapandet.

Allah Allerhögste säger:

"Och det är Han som börjar skapandet och sedan upprepar det och detta är lätt för Honom" (att göra).

Och Han Allerhögste säger:

"Som Vi har börjat den första Skapelsen återskapar Vi den, i enlighet med Vårt löfte, Vi sannerligen är Handlingskraftiga.

Och Han uppmanar att svara dem som förnekar förmågan att återge benrester ett liv:

"Säg Allah som först skapade dem, ger dem liv på nytt och Han vet allt om allt skapat."

Den andra är att landet kan vara utdött och öde utan ett enda grönt träd, då fälls regnet på och förvandlas till ett blomstrande levande område, där vackra växter av olika sorter slår ut. Den som är kapabel att ge liv åt jorden är också kapabel att återväcka de döda till liv. Allah Allerhögste, översatt säger:

"Av Hans tecken ser du säkert hur jorden blir hängiven och när Vi fäller ner regnvattnet på den, kommer växtligheten upp och sprider sig. Den som återger den liv är Den som för de döda åter till liv. Han sannerligen har allt i Sin Makt."

Och Han Allerhögste säger:

"Och vi har skickat ner välsignat vatten från himmeln och fått vackra trädgårdar att växa och sädesslag att skördas och höga palmträd med färsk frukt, allt detta en gåva att försörja människorna med.

Och därmed återgav Vi liv åt utdöd stad. På lika vis kommer uppstigningen (från graven) att bli"

Vilseledda människor, bland förnekarna, har vägrat tro på lidandet och på välsignad frid i graven. De påstår att detta är omöjligt, för det strider mot vad som är verkligt känt. De säger att om man forslar bort gravjorden och blottar ut den döde i sin grav, så skulle man finna att allt var som förut och att graven inte har förändrats till sin yta. Den blev varken trängre eller rymligare.

Det påståendet är att förkasta. Bemötandet bygger på argument, både ur sharialagens synpunkt, sinnens och förnuftets synvinkel.

Beträffande argument från "sharia" lagtexter:

Vi har ovan citerat texter som visar att straff och belöning i graven är en verklighet; detta i avsnittet angående "Tron på den Yttersta Dagen" Och i "sahih" Al Bokhari, berättade Ibnu Abbas (må Allah vara nöjd med dem två) och sa:

"Profeten (fvmh) gick ut bland Medinas väggar och hörde röster från två människor som utsätts för lidande i sina gravar, och han nämnde "hadith"en, som säger att den ena av dem höll på och kissade öppet utan att gömma sitt kissande (enligt annan version: "sin urin") och den andra av dem höll på och förtalade människor.

Ur sinnens synpunkt:

En sovande människa kan drömma om att hon är på ett okänt vackert ställe och njuter där, eller kan drömma om ett trångt, eländigt och öde ställe där hon lider. Kanske vaknar hon upp ibland efter drömmen eller mardrömmen och ändå märker hon att hon är kvar i sin bädd och sitt rum, precis som det var före sömnen.

Sömnen är identisk med döden. Därför har Allah Allerhögste, kallat den för "avlidning". Allah Allerhögste, säger:

"Allah tar livet ur själarna vid dödens stund och de som inte dör i sin sömn, sedan behåller Han dem som döden har drabbat och lämnar de andra kvar tills den förutbestämda livslängden får sitt slut."

Ur förnuftets synvinkel:

Den sovande kan se i drömmen saker som stämmer med verkligheten, och kanske ser han profeten Muhammed (fvmh) i sin riktiga skepnad och den som verkligen ser honom, så är det honom han verkligen såg och ändå är han sovande i sin bädd och i sitt sovrum, långt borta från det han såg. Eftersom detta är möjligt under dessa livssituationer, är det då inte möjligt att detta inträffar i det Kommande Livs situationer?

Beträffande argumentet om att om man gräver upp jorden från en grav och blottar ut den döde, så skulle man se att inget har förändrats och att graven är till storleken densamma, så är svaret på detta har olika aspekter:

Först:

Det är inte tillåtet att ifrågasätta det lagtexten (dvs ur koranen eller sunna: mitt tillägg) har kommit med genom att framföra dessa vilseledande och tvivelaktiga påståenden, som den opponenter, om han verkligen reflekterar över det lagtexten kommit med, så skulle han inse att dessa argument är grundlösa. Det har i detta sammanhang sagts en dikt:

Många är de som kritiserar sanna påståenden,
deras fatala misstag ligger i bristfällig och sjuklig förståelse.

För det andra:

Det som inträffar under den långa "Barzakh" (perioden mellan vistelseperioden i graven och Återuppståndelsens Dagen: mitt förklarande tillägg) tillhör det osynliga som hjärnan inte kan uppfatta. Om man kunde uppfatta detta

osynliga med de egna sinnen, så skulle nyttan med tron på det osynliga gå förlorad. Det skulle ha medfört att alla blir på samma trosnivå, de som tror på det osynliga och de som ifrågasätter det.

För det tredje:

Lidandet eller lyckans glädje i graven, dess trånghet eller dess rymlighet upplevs endast av den döde. Detta är precis som den sovande, som ser i sömnen att han är på ett trångt och hemskt ställe eller på ett rymligt och behagligt ställe. Han är, ur de andras syn, densamma, i sitt rum och i sin bädd under sitt sovtäcke.

Profeten Muhammed (fvmh) fick ju uppenbarelser medan han var bland sitt sällskap och han hörde uppenbarelser medan hans folk hörde inget. Måhända dyker ängeln upp i människoskepnad och tilltalar honom, medan följeslagarna inte ser eller hör ängeln.

För det fjärde:

Människans uppfattningsförmåga är begränsad till det Allah Allerhögste, har givit henne. Det är omöjligt för henne att uppfatta allt som existerar. Tänk då att de sju himlarna och jorden och allt på/i dem, allt verkligen prisar Allah Allerhögste, med lovsång som Allah Allerhögste, ibland gör hörbar för dem Han vill. Trots det, så är lovsången dold för oss. Om detta säger Allah Allerhögste, :

”De sju himlarna och jorden och alla på dem prisar Honom och det finns inget som inte sjunger Hans Lov. Men ni har ingen aning om betydelsen av deras lovsång”

På det viset går satansläkten och andarna runt omkring på jorden fram och tillbaka. Andar har kommit till Allahs Sändebud (fvmh) och lyssnat på hans läsning (ur koranen) och fick intryck av den och sedan gick till sitt folk och varnade dem. Trots detta, så är de dolda för oss. Om detta säger Allah Allerhögste, :

”Oh Adams ättlingar, låt inte er frestas av satan, som han gjorde när han lurade ut era föreföräldrar ur Paradiset och tog av dem deras klädsel för att blotta ut deras nakenhet för dem. Han och väsen av hans börd, sannerligen ser er utan att ni ser dem. Vi har gjort satansläkt beskyddare för dem som inte tror.”

Om allt skapat inte uppfattar allt som existerar så är det inte tillåtet att förneka det som har bekräftats och som tillhör det osynliga, bara för att man inte såg det.

Tron på det förutbestämda

"Al Qadar" är ordet som betyder hur Allah har bestämt mängden av saker och ting och allt som Han skapat. Detta sker i enligheten med Hans tidiga Kunskaper och Hans Visdom.

Tron på det förutbestämda omfattar fyra saker:

Den första:

Övertygelsen om att Allah visste allt i helheten som i detalj, i all evighet och oändligt. Denna Kunskap gäller både Hans Handlingar och Hans tjänares gärningar.

Den andra:

Övertygelsen om att Allah skrev detta på "Den skyddade Tavlan". Om dessa två aspekter säger Allah Allerhögste, :

”Visste du inte att Allah Vet det som finns i himlarna och på jorden. Detta finns skrivet i en Bok. Detta är lätt för Allah.”

I "sahih" Muslim, berättade Abdullah Ibnu Omar Ibnu L´ Aas (må Allah vara nöjd med honom) och sa:

”Jag har hört Allahs Sändebud säga: ” Allah skrev måtten på allting skapad och detta femtio tusen år innan Han skapade himlarna och jorden”

Den tredje:

Tron på att allt som är skapat, inte skulle existera utan Allahs Vilja, såväl det som är förknippat med Hans Handlingar och vad som gäller människornas gärningar. Allah säger om det som angår Hans Handlingar:

"Och din Herre skapar vad Han vill och väljer" (det Han vill)

Och Han säger: **"Och Han skapar det Han vill"**

Och Han säger: **"Och Han som tecknar er i livmodern hur Han vill."**

Och Han Allershögste, säger, angående de skaptas handlingar:

"Om Allah ville, så skulle Han utsätta er för dem och de kommer att döda er."

Och Han säger:

"Om Han ville, så skulle de inte gjort det, lämna dem därhän och det de hittar på för lögn"

Den fjärde:

Övertygelsen om att alla skapta ting är skapade av Allah som sådana, med egen natur, egna egenskaper och egna rörelser.

Allah Allershögste, säger:

"Allah är Skapare av Allting och Han har fullmakt över Allting" Och Han säger:

"Och Han har skapat allt och verkligen bestämt måtten på allting" Och Han säger

om Sin profet Ibrahim (fvmh), som sa till sitt folk:

"Och Allah har skapat er och det ni gör"

Tron på det förutbestämda, som vi har beskrivit det, utesluter inte att Allahs tjänare har en vilja att göra saker i sin makt och efter sin förmåga. Ty islams lagar och det faktiska livet visar att han verkligen använder sig av detta.

Beträffande föreskrifterna, så säger Allah Allershögste, angående viljan:

"Den som vill, väljer vägen tillbaka till sin Herre"

Och Han säger:

"Gör då ert plöjningsarbete när ni vill"

Och Han säger angående förmågan:

"Frukta då Allah så mycket ni kan och lyssna och lyd."

Och Han säger:

"Allah lägger inte större börda på någon (själ), utöver vad han/den tål; han får det han har rätt till och bär skulden för det han har gjort sig skyldig till"

Angående det faktiska livet, så vet människan att hon har vilja och förmåga att handla och/eller att avstå från handlingar. Hon kan skilja mellan det som sker efter sin egenvilja (som att gå) och det som sker utanför den egna viljan, som att darra. Men Allahs tjänares vilja och förmåga sker och är beroende av Allahs Vilja och Förmåga. Detta i enligheten med versen:

"För den av er som ser till att ha en rättskaffens beteende och ni kommer inte att vilja förrän Allah Vill, Världarnas Herre"

Detta också för att hela Skapelsen är Hans Egendom och det kan inte existera någonting i Hans Skapelse utan att Han känner till det och har makt över det.

Tron på det förutbestämda i enligheten med beskrivningen ovan, ger inte Allahs tjänare godkänt motiv för eventuellt försummande av plikter och befriar inte någon från skulden för begångna synder.

Att skylla på ödet är därför oacceptabelt ur flera aspekter:

Den första syns i Allahs ord:

"De som tar någon gud vid Allahs sida, kommer att säga: Om Allah ville så skulle vi inte varit avgudadyrkare och inte våra förfäder heller och vi skulle inte heller förbjudit något; på det viset ljög deras förgångna tills de fick smaka på vårt hårda straff. Säg, (Oh Muhammed)" har ni någon kunskap, så ta fram den

för oss. Ni bara följer efter vad som är tvivelaktigt och ni bara hittar på (saker och ting).

Hade de acceptabel anledning i att skylla på ödet så skulle inte Allah låtit dem smaka på sitt hårda straff.

Den andra är Allahs följande ord:

”Sändebuden med glädjebudskap och varning, så att människorna inte ska ha argument mot Allah efter utskickade Sändebuden. Allah är Väldig och Vis”

Om skyllandet på ödet var en godtagbar förklaring för de avvikande trotsiga, så skulle inte ha hjälpt att skicka Sändebuden. Eftersom avvikelser efter utskickandet av Sändebuden skulle varit ett faktum med Allahs förutbestämmande av allt.

Den tredje är vad Al Bukhari och Moslem har berättat och orden är från Al Bukhari då han rapporterade vad Ali Ibnu Abi Taleb (må Allah vara nöjd med honom) sa, nämligen att profeten Muhammed (fvmh) sa:

**”Ingen av er utan att han får sin plats i Helvetet eller i Paradiset förutbestämd”
Då sa en man bland folket: ” Skulle vi inte anlita oss på ödet, oh Allahs sändebud?” Han sa:**

**”Jo, agera för att allt är underlättat” Sedan läste han:
”Beträffande den som generöst gav bort och fruktade.**

Och så hela versen ut. Enligt Moslems ord:

”För allt är underlättat för vad det är skapat för”

Profeten har alltså uppmanat att handla och avrått från att man anlitar sig på ödet.

Den fjärde är att Allah har givit människan order och varnat henne och har inte förpliktat henne något utöver vad hon kan klara av. Allah Allerhögste säger:

”Frukta Allah i mån ni kan” och översatt säger:

”Allah förpliktar människan bara det hon har förmåga till.”

Hade Allahs tjänare tvingats till handlingen, så skulle han varit förpliktad att göra det han inte kan göra. Detta skulle vara oacceptabelt. Det är därför, om han råkar begå synd av okunnighet eller glömska eller under tvång, så är han förlåten och står inte till svars för den handlingen.

Den femte är att det (av Allah) förutbestämda ligger i framtiden, är hemligt och hålls dolt innan det händer.

Medan (Allahs) tjänarens vilja kommer före hans handling, så är denna vilja att handla inte bygger på kännedom av vad Allah har förutbestämt. Då kan han inte skylla på ödet. Hans argument faller bort eftersom man inte kan skylla på något man inte kände till.

Den sjätte är att människan ser till att göra det som är lämpligt för henne och agerar tills hon når sitt mål och lämnar inte det som passar henne och söker det som inte passar och sedan skyller på ödet. Varför då lämnar hon det som är nyttigt för sin religion till det som skadar henne och sedan skyller hon på det förutbestämda?

Är inte då dessa två situationer en och samma sak?!

Här får du ett exempel som tydliggör detta:

Om människan har att välja mellan två vägar; den ena vägen leder henne till ett land där det råder kaos, dödande, plundring, vanärande, skräck och svält och den andra leder henne till ett land där det råder ordning, utbredd trygghet, goda levnadsvillkor och respekt för individer, för deras integritet och egendomar, vilken väg skulle hon då ta? Givetvis följer hon den andra vägen som leder till landet, där ordningen och tryggheten råder. Det är någonsin omöjligt för en sansad förnuftig person att ge sig in på den vägen som leder till det kaotiska och skrämmande landet och sedan skylla på ödet. Varför då när det gäller Det Yttersta Livet följer hon (Helvetets) eldens väg

och lämnar Paradisets väg och sedan skyller hon på ödet?

Ett annat exempel:

Vi ser den sjuke som får uppmaning att ta medicin, tar sin medicin trots att han inte gillar den och han avråds från någon skadlig mat, som han älskar och avstår från den; allt detta för att tillfriskna och det är omöjligt för honom att avstå från medicinen eller att äta den skadliga maten och ändå skyller hon på ödet. Varför vägrar då samma människan att följa det Allah och Hans Sändebud beordrat henne att göra och envisas att göra det Allah och Hans Sändebud förbjudit och sedan skyller hon på ödet?

Den sjunde är att den som skyller på ödet för att ha slarvat med plikterna eller för begångna synder, skulle inte ha skyllt på ödet om någon rånat honom och sagt till honom:

”Skyll inte på mig. Att jag har rånat dig, beror på ödet, det är inte mitt fel.” Han skulle inte ha accepterat det argumentet. Varför då, accepterar han inte detta argument när någon gjort orätt mot honom, och själv gör han orätt mot Allah genom brister i skyldigheterna och sedan skyller han på ödet?

Det berättas att de rättroendes Emir, Omar Ibnu Al Khattab (Må Allah vara nöjd med honom) fick att döma en tjuv som förtjänade straffet om avhuggning av hand. Tjuven protesterade innan domen skulle verkställas och sa: ”Vänta ett tag, O! Rättroendes Emir, jag har bara stulit för det är förutbestämt. Då sa Omar: ”Vi också hugger av (handen) för det är förutbestämt.”

Tron på ödet har fördelar och vinster:

Den första: Anlita sig på Allah när man använt sig av tillgängliga medel eftersom man inte kan anlita sig på orsakerna eller medlen själva för att allt beror på Allahs Vilja och Bestämmande.

Den andra: Man ska inte vara skrytsam eller stolt över sig själv för att ha nått ett visst mål, för att förverkligandet av mål sker tack vare Allahs Vilja och detta är en välsignelse från Allah som har möjliggjort orsakerna och förutsättningarna till lyckan och framgång. Högmod och skrytsamhet gör att man glömmer att tacka för den välsignelsen.

Den tredje: Lugnet och själs ro gentemot vad som sker och som är helt beroende av Allahs Vilja. Man behöver inte förarga sig över att något eftersträvat uteblev eller för att något ej önskvärt drabbat en, för att allt sker enligt Allahs Vilja, Allah som är Himlarnas och jordens Herre och det som händer är redan förutbestämt.

Om detta säger Allah:

”Ingen katastrof som drabbat jorden eller er människorna själva utan att den var inskriven i en Bok innan vi låtit den hända. Detta är lätt för Allah så att ni ej blir ledsna för det ni missade och ni inte gläds över det Han givit er. Allah sannerligen tycker inte om den högmodige skrytsamme”

Och profeten (fvmh) sa:

”Förvånande är den rättroendes sak: allt som händer honom blir till hans fördel; och detta inte är för någon annan än den rättroena: Om han nås av något glädjande så tackar han vilket är till hans fördel; drabbas han av något tragiskt, tar han emot det med tålmod och det blir till hans fördel.” Berättad av Moslem.

Två riktningsgrupper (sektor) har gått vilse i denna fråga om determinism:

Den ena: ”Al Djabriya” ”Den påtvingande gruppen” som hävdade att (Allahs) tjänaren är tvungen till handlingarna och han har varken vilja eller förmåga att göra det han gör.

Den andra gruppen: "Al Qadariya " som hävdade att (Allahs) tjänare har en oberoende och självständig vilja och förmåga att handla och att Allahs Vilja och Förmåga inte påverkar honom.

Bemötandet av dessa påståenden från den första gruppen bygger på argument från föreskrifterna och på erfarenheten ur verkligheten:

Beträffande föreskrifterna, så har Allah tillskrivit människan handlingar som beror på hans fria vilja och hans egenförmåga. Allah Allerhögst säger:
"Av er finns de som vill ha detta livets ting och av er finns de som söker det Yttersta Livet".

Och Han säger:

"Och säg att Sanningen är från er Herre. De som vill ska då tro och de som vill ska då förneka (sanningen). Vi har förberett åt de orättfärdiga en eld, som omsluter dem och når dem från alla håll" och så hela versen ut.

Och Han Allerhögste säger:

"Den som gör god gärning, gör den åt sig själv, den som gör orätt gör den mot sig själv och Allah gör inte någonsin orätt mot tjänarna" (Allahs).

Beträffande erfarenheten från verkligheten, så vet varje människa skillnaden mellan å ena sidan de egna frivilliga, fritt utvalda handlingarna, som han medvetet gör med vilja, som ätandet, drickandet, försäljningen och inköpen och å andra sidan händelser, som drabbar honom trots ovilja från hans sida, som till exempel frossa vid förkylning och nedfall från tak. I de första fallen har han valfriheten och agerar efter den egna viljan, utan tvång och i de andra fallen saknar han valfrihet och kan inte undvika vad som drabbar honom.

Bemötandet av den andra sekten ("**AL Qadariya**") med argument från föreskrifter och från logisk resonemang.

Angående föreskrifter, så är ju Allah Skaparen av allting och allting existerar tack vare Hans Vilja. Allah Allerhögste har ju visat i Sin Bok, att tjänarnas handlingar uppkommer tack vare Allahs Vilja och säger:

"Om Han ville, skulle de efterföljarna inte dödat varandra efter att de fick del av tydliga tecknen (bevis), men de var oense; av dem finns de som trodde och de som förnekade (sanningen). Om Allah ville, skulle de inte ha dödat varandra; men Allah gör vad Han vill."

Och Han Allerhögste säger:

"Om Vi Ville, så skulle Vi ha givit varje väsen (själ) sin rätta vägledning; men Mitt Ord (fortsätter att gälla) om att Jag sannerligen fyller Helvetet av andeväsen och av människorna tillsammans"

Vad som gäller logiken så är hela Skapelsen Allahs Egendom, inklusive människan. Den som är en egendom kan inte handla fritt utan Ägarens tillstånd och vilja.

Målen för den islamiska fasta tron

Språkbrukmässigt används ordet "Mål" i olika sammanhang och har olika betydelser: Ordet står för allt som eftersträvas eller något dit man går.

Den islamiska fasta trons olika mål:

För det första:

Ägna dyrkan och avsikten med dyrkan åt Allah Allerhögste, som En och en Enda Gud. För att Han är Skaparen utan någon medhjälpare eller deltagare. Exklusivt åt Honom ska då dyrkan ägnas.

För det andra: Befriandet av hjärnan och tänkandet från att hamna i förvirrande kaos på grund av avsaknaden av denna tro i det tomma hjärtat. För att den vars hjärta saknar denna fasta tro blir antingen helt tom från all tro (trolös) och bara dyrkar den sinnesuppfattade materian, eller hamnar i de förvirrande vilseledelser och tron på myter.

Det tredje: Själs och intellekts ro: Ingen oro i själen och ingen förvirring i tänkandet, för att denna fasta tron binder fast den rättrogna med sin Skapare, gör honom nöjd med Honom som sin Herre, som bestämmer, dömer och lagstiftar. Hans hjärta fylls av ro och han accepterar det förutbestämda och med glädje tar emot islam, som han inte vill byta ut mot annat.

Det fjärde: Dyrkansavsikten och handlingen fria från vilseledelser och avvikande. Detta gäller dyrkan av Allah Allerhögste och behandlingen av och förhållningen till det/dem Allah har skapat. För grunden till detta är tron på (Allahs) sändebuden och lydningen och efterföljningen efter deras levnadssätt, som är felfritt, både vad som gäller avsikterna och handlingarna.

Det femte: Att ta saker och ting på fullt allvar, så att man inte går miste om något tillfälle att göra goda gärningar och får belöning och att man undviker allt syndfullt av rädsla för straff. Detta hänger ihop med tron på återuppståndelsen, som innebär också tron på att handlingarna, antingen ger straff eller belöning.

("För var och en är det grader (av straff resp. belöning) för det de gjorde. Din Herre är inte det minsta omedveten om det de gör")

Profeten (fvmh) har med kraft uppmuntrat för arbetet att nå det målet, när han sa:

"Den starka rättrogna är bättre och mer omtyckt av Allah än den svaga rättrogna. Men i var och en finns något gott. Håll till det som är nyttigt för dig och be Allah om hjälp och lata dig inte . Om något händer dig säg inte då: Om jag gjorde så, så skulle det och det hända; men säg: Allah har förutbestämt detta och det Han vill sker. Ty "Om" är inledningen till en satans handling".

Berättad av Moslem.

Det sjätte: Bildandet av en stark menighet, som offrar allt för att stärka sin religion, och stadga dess byggstenar, utan att bry sig om vad som kan drabba den i sin strävan mot målet. Om detta säger Allah Allerhögste:

"Det är de som verkligen tror på Allah och Hans Sändebud och som ej tvekade och kämpande, offrade sina tillgångar och sina liv för Allahs skull, det är de som är de rätta (ärliga som har rätt)"

Den sjunde:

Att uppnå lyckan i detta liv och i det Tillkommande Livet genom rätt uppfostran av individerna och samhälles grupper och få värdefulla belöningar. Om detta säger Allah Allerhögste:

"Den som gör goda gärningar, kvinna eller man och som är rättrogen ska vi då låta leva ett gott liv och belöna deras gärningar med bättre belöning än det de gjorde."

Dessa var några av den muslimska fasttrons mål. Vi ber Allah Allerhögste, att förverkliga dem åt oss och åt alla muslimer.